

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

viii. Reliquæ omnes divisibiles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

eandem totam præsentiam præsens sit pedi brachio, capiti, non esse tamen pedi & capiti unitam eadem tota unione, sed per diversas unionis essentialis partes. Cui non obstat axioma: *quidquid recipitur, ad modum recipientis recipitur*: hujus enim sensus non est, quòd receptum cum recipiente debeat habere entitativam, similitudinem, V.G. quòd sicut corpus, in quo recipitur anima, est divisibile, sic etiam ea debeat esse divisibilis; sed quòd id, quod recipitur, debeat juxta recipientis capacitatem recipi. Ex quo licet sequatur, intellectum hominis, utpote ab anima indistinctum, fore in pede, non sequitur tamen, in pede elicitorum intellectiones, cum anima ibidem non habeat condiciones requisitas ad intellectionem, nempe species, phantasmata existentia in cerebro: sicut nec sequitur, solum pedem informatum animam fore hominem, cum non quævis unio animæ cum quacunque materia constituat hominem, sed unio adæquata cum materia diversissime organizata.

VIII. Cæteræ animæ omnes, etiam brutorum perfectorum, sunt divisibiles; si enim essent indivisibiles, jam totæ ex qualibet mate-

riæ parte educerentur, adeoque singulæ materiæ partes essent causa totalis animæ, præberentquē illi influxum totalem. Quòd autem factâ divisione partes animæ brutorum perfectorum non maneant, saltem tamdiu, in utraqüe materiæ parte, sicut insectorum & plantarum, ut patet ex eorum motibus sensationibus &c. quas utrobiquē eodem modo exercent, sicut ante divisionem, adscribendum non est indivisibilitati, sed quòd animæ hæ, utpote substantialiter perfectiores, ad materialem sui conservationem exigant dispositiones & organizationes perfectiores, magisquē extensas & concinnas V. G. cerebrum, hepar, cor &c. (quorum loco animæ plantarum & plerorumquē insectorum habent quid aliud per totum corpus diffusum V. G. medullam spinæ dorâ) suis singula locis disposita, cum quorum defectu aut temperie prorsus turbatâ nec pars talis animæ stare diu potest. Nequē indivisibilitati animæ est adscribendum, quòd, dum equus pungitur in pede, moveat caput totumquē corpus; sensus enim externi percipientes objectum doloriferum, mox species illius per nervos sensorios ad cerebrum, ubi residet
sensus

sensus communis, trajiciunt, à quo excitatus appetitus, excitat omnes partes ad mutuam sui defensionem & condolentiam. Quare Arist. inquit: *quæ sunt optimè constituta, haud quaquam vivere dissecta queunt, quòd eorum natura (id est anima) quàm maximè potest, una habeatur (qualiter maximè una videri posset, si esset indivisibilis)* loquitur formaliter, nimirum, quòd tales animæ sint indivisibiles, non quidem in partes entitativas, sed in ratione formæ viventis, potentis partes separatas vivificare; quales sunt animæ insectorum, de quibus ait Arist. quòd divisæ constituere possint plura viventia, & quasi plura animalia. Sunt autem hæ partes animarum homogeneæ, ita ut pars animæ, quæ de facto est in pede, de se sit, fueritquè indifferens, ut sit in capite & vice versa, proveniatquè illa operationū diversitas inde, quòd hæ partes in aliis & aliis materiæ partibus diversam temperiem & organizationem habeant; sicut & propterea eadem indivisibilis anima hominis diversissimas in diversis corporis partibus habet functiones. Nulla itaque determinata pars talis animæ absolutè exigit hanc aut illam
deter-

determinatam organizationem , (nisi ad summum ex hypothesi , quòd sit unita materiæ V. G. oculi , debeatquè videre) sed tota anima secundum omnes suas partes collectivè acceptas exigit omnem organizationem , singulæ verò partes indeterminatè exigunt partem aliquam organizationis ; vel etiam quælibet exigit totam organizationem , non tamen sibi dandam adæquatè , sed distribuendam inter se & alias compartes. Adeoquè Deus hanc animæ partem potius , quàm aliam ad informandum potius cor , quàm hepar , aut carnem determinat.

IX. Sanguis , pituita , flava & atrabilis non sunt animata ; eæ enim partes animatæ non sunt , quæ institutæ sunt à natura , non ut vivant in actu secundo per exercitium aliquarum operationum vitalium V. G. ut sentiant , nutriantur &c. sed solum ut alant , foveant , robovent , juventquè reliquas partes ad operationes vitales ; sed tales sunt dicti humores ; hi enim non sentiunt , ut constat , nec nutriuntur vitaliter per intusfufceptionem alimenti , crescendo per omnes partes , retinendo eandem

dem